

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1336/2019
12.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1359/19 од 04.12.2019. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 607/19 од 16.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 12.12.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1359/19 од 04.12.2019. године и утврђује да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 607/19 од 16.10.2019. године, повређен закон из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку у корист окривљеног АА, док се захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку одбија као неоснован.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К 12/19 од 19.06.2019. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године и због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године и два месеца. Према окривљеном је на основу члана 87. став 1. члана 348. став 6. и члана 246а став 3. КЗ, изречена мера безбедности одузимања предмета, па је од окривљеног одузет пиштољ марке „...“ (...) „...“, калибра 7,65 мм, фабричког броја ..., са оквиrom за наведени пиштољ и шест метака калибра 7,65 мм и опојна дрога кокаин нето масе 0,10 грама. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, и на име осталих трошкова кривичног поступка износ од 33.750,00 динара и Вишем јавном тужилаштву у

Крушевцу, износ од 123.969,91 динар, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 607/19 од 16.10.2019. године, делимичним усвајањем заједничке жалбе окривљеног АА и његовог браниоца и поводом жалбе Вишег јавног тужиоца у Крушевцу, првостепена пресуда је преиначена тако што је окривљени АА, оглашен кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци и због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а за које му је узета као правилно утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године, док су жалбе Вишег јавног тужиоца у Крушевцу и заједничка жалба окривљеног и његовог браниоца у преосталом делу одбијене као неосноване, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 607/19 од 16.10.2019. године, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 1359/19 од 04.12.2019. године, због повреде закона из члана 439. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и утврди да је наведеном правноснажном пресудом повређен закон у корист окривљеног АА.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцу окривљеног АА, адвокату Љубодрагу Вуковићу, сходно члану 488. став 1. ЗКП, па је одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке, те је размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је захтев поднет и након оцене навода и предлога изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је делимично основан.

Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијаном правноснажном пресудом повређен закон из члана 439. тачка 3) ЗКП, у корист окривљеног АА.

Из списка предмета произлази да је окривљени АА, пресудом Вишег суда у Крушевцу К 12/19 од 19.06.2019. године, оглашен кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године и због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године и два месеца. Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 607/19 од 16.10.2019. године, делимичним усвајањем заједничке жалбе окривљеног АА и његовог браниоца и поводом жалбе Вишег јавног тужиоца у Крушевцу, првостепена пресуда је преиначена, тако што је окривљени АА, оглашен кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја

и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од десет месеци и због кривичног дела неовлашћено држање опојне дроге из члана 246а став 1. КЗ, за које му је узета као правилно утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године.

У образложењу пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 607/2019 од 16.10.2019. године, између осталог се наводи да је другостепени суд извео закључак да је окривљени у конкретном случају извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, будући да је исти дошао у посед пиштоља и муниције од лица које је било у кафићу, да су наведени предмети били у поседу окривљеног око десет минута, да се исти све време налазио у кафићу, није излазио напоље, нити ишао у друге просторије, већ је његово кретање било на малом и ограниченом простору у виду устајања од стола и одласка до шанка, где му је полиција пронашла и одузела пиштољ. Поред тога у погледу одлуке о казни, у образложењу другостепене пресуде наводи се да суд окривљеном АА за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, није утврдио новчану казну као споредну казну, налазећи да би њеним изрицањем дошло до повреде начела забране преиначења кривичне санкције на штету окривљеног.

Овакав правни закључак другостепеног суда је, по налажењу Врховног касационог суда погрешан, из следећих разлога:

Наиме, одредбом члана 348. став 1. КЗ, прописано је да ће се онај ко неовлашћено израђује, преправља, продаје, набавља, врши размену или држи ватрено оружје, конвертибилно или онеспособљено оружје, његове делове, муницију, експлозивне материје или минско-експлозивна средства, казнити затвором од шест месеци до пет година и новчаном казном.

Из цитиране законске одредбе произлази да је за извршење кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, прописана као главна казна, казна затвора од шест месеци до пет година и као споредна казна новчана казна, које казне се за извршење овог кривичног дела морају изрећи кумулативно.

Стога је другостепени суд у ситуацији када је окривљеног огласио кривим за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, која правна квалификација је повољнија за окривљеног у односу на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које кривично дело је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом, био у обавези и да окривљеном поред казне затвора изрекне и новчану казну, јер је одредбом члана 348. став 1. КЗ, прописано обавезно кумулативно изрицање наведених казни извршиоцу тог кривичног дела.

По оцени овога суда, погрешан је закључак Апелационог суда у Крагујевцу, да би изрицањем новчане казне у конкретном случају дошло до повреде начела забране преиначења кривичне санкције на штету окривљеног, а

тим пре што је надлежни јавни тужилац изјавио жалбу против првостепене пресуде због одлуке о кривичној санкцији.

По налажењу овог суда, другостепени суд је тиме што је окривљеном за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, због којег га је огласио кривим, изрекао само казну затвора, одлуком о кривичној санкцији повредио закон из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 348. став 1. КЗ у корист окривљеног АА.

Надаље, Врховни касациони суд налази да се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца неосновано указује да је другостепени суд правном квалификацијом радњи окривљеног описаних под тачком 1. изреке другостепене пресуде као кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, повредио закон из члана 439. тачка 2) ЗКП, у корист окривљеног.

По оцени Врховног касационог суда из чињеничног описа дела датог под тачком 1. изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 607/19 од 16.10.2019. године, произлазе сва законска обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, и то како објективна обележја која се односе на радњу извршења неовлашћеног држања пиштоља са шест метака у оквиру пиштоља, без одобрења надлежног органа супротно одредби члана 5. став 2. Закона о оружју и муницији, тако и субјективна обележја која се тичу психичког односа окривљеног према извршеном делу.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд налази да се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца неосновано указује да је побијаном правноснажном пресудом повређен закон из члана 439. тачка 2) ЗКП, у корист окривљеног АА, а изнетим наводима захтева Републички јавни тужилац у суштини износи сопствено виђење чињеничног стања утврђеног правноснажном пресудом и на таквом виђењу заснива своју правну квалификацију кривичног дела, налазећи да се у радњама окривљеног стичу законска обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је делимично усвојио као основан захтев Републичког јавног тужиоца, те је, како је захтев поднет на штету окривљеног, на основу члана 492. став 1. тачка 3) и члана 493. ЗКП, утврдио да је побијаном правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 607/19 од 16.10.2019. године, повређен закон из члана 439. тачка 3) ЗКП, у корист окривљеног АА, при томе не дирајући у правноснажност наведене пресуде, док је захтев Републичког јавног тужиоца у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одбијен као неоснован.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић

Председник већа – судија
Бата Цветковић

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић